

ALT FOR NORGE

ORGAN FOR DEN NASJONALE FRONT

9. april.

Det ligger et land mot den evige sne, i revnene kun, er der vårliv å se. Men havet går til med historiedrøn, og elsker et landet som mor av sønn.

To år er gått under fremmed åk. To år med mange og tunge ofre for landet vårt. Tusener av landets beste sønner er falt på krigsfronten ute og heime. Tusener heimer sørger, ikke bare over tapet av friheten, men tapet av sine kjære.

Alle nordmenn minnes med sorg; men også med stolthet, de prektige sønner av mor Norge som ofret alt for land og folk. Vi minnes dem ikke bare ved tanken på dem på to-årsdagen; men ved å love alle som en, at i frihetskriegen som fortsetter, skal ingen av oss vike tilbake for den samme innsats, inntil den fulle seier over det nazistiske bød-delvelde er sikret.

Friheten har alltid kostet tunge ofre for dem som elsket den. Aldri har noe fritt folk klaget over at den kostet for meget! Når håp, vilje og visshet, seirer over sorg, undertrykkelse og motløshet, er frihetens arme intakt.

Da dør ingen forgjeves i kampen.

Vi minnes våre martyrer på heimefronten — frihetens soldater i første linje. Våre hundre myrdete frihetssoldater, som hver på sin post, hver på

Norske foreldre!

Lærerne har gått i spissen med en aksjon som det står ry av. De er heilt støttet av geistligheten og andre grupper følger etter. En effektiv kamp mot N.S. ungdomstjeneste kan ikke tenkes uten at hele folket er med. Det er ikke nok at lærerne, professorene og geistligheten protesterer. Alle norske foreldre må stå enige om å nekte å sende sine barn til den nazistiske ungdomstjeneste. Det gjelder ikke bare å si nei i hvert tilfelle hvor det blir aktuelt. Derved stilles de foreldre isolert som

sin måte har holdt frontlinjen, er de evig lysende varder som tender mobiliseringsordren fra hjerte til hjerte i hver nordmann fra Nordkapp til Lindesnes. Skuddene mot disse våre helter har ikke skremt oss. De er heller ikke glemt. De skal en gang besvares med rettferdighetens gjengjeldelse, med frihetens hat mot tyranniet, med den undertryktes hevnen rett over undertrykkerne. Den dagen vil komme, da fiendens terror er som den svake demning, som har stengt det frie utløp en tid og inntil et visst punkt; men som blir smadret av de krefter den selv har stengt for, når vårflommens styrke setter inn.

Stryket går hardt og sterkt til elveleiet er reinsopt og fritt for stenge. — Ovenfor og etterhvert vil det komme stillere og reinere vatn.

To års erfaring.

To krigsår har lært det norske folk meget om hva krigen gjelder. De har lært oss at mot fiendens hensynsløse totale krig, må de undertrykte folk føre en like hensynsløs total krig, dersom friheten skal seire. Det er ikke nok, ved passiv motstand ikke la seg nazifisere; vi må aktivt mobilisere alle krefter for å angripe og slå fienden. Vi ikke bare nekter å utføre fiendens vilje, men setter vår vilje igjennom.

De nazistiske imperialister klarte for en stor del å nøytralisere motstanden i folket straks etter 9. april. Ukjennskap til den nazistiske undertrykkelsespolitikk førte til at befolkningen ble lullet inn i den tro at nazistene førte krigen etter folkerettslige prinsipper. Med forsikring om ikkeinnblanding i de indrepolitiske tilhøve, oppnådde de å omstille Norges næringsliv til produksjon for den tyske krigsmakt, mobilisere all ledig arbeidskraft til bygging av militære anlegg o.s.v.

rammes i første omgang. Alle foreldre må straks gå til en samlet aksjon til vern om barna. Tusener har allerede sendt protest. La denne følges av alle norske foreldre.

Protesten kan ha følgende ordlyd:

Til departementet for Idrett og Arbeidstjeneste, Aksel Stang.

»Jeg kan ikke tillate at mitt barn deltar i NSUF.s ungdomstjeneste da dette strider mot min samvittighet.»

Protesten må være forpliktende, uten svikt i rekkene. Når alle står samlet er risikoen for den enkelte minst. De som sender sine barn til ungdomstjeneste vil bli merket.

Foreldre! Vis den rette norske ånd. Vern om barna og framtia.

Til å begynne med var de like heldige på det politiske område. Med Quislingbanden som trussel ble forhandlingene mellom Terboven og stortingsmennene og andre ledende i vårt offentlige liv, ført med vanlig nazitaktikk for å oppnå konsesjoner ved å skape forvirring og illusjoner hos motstanderne. Forvirringen utnyttet nazistene til sitt spesielle formål: fullstendig nazifisering av landets politiske og kulturelle liv i samhøve med nazifiteringen av landets økonomi, — kolonien Nordland!

Men denne politiske undertrykking lyktes ikke for de tyske nazister, og deres norske leietropper. Den politiske erfaring førte til stadig sterkere solidaritet mellom alle klasser og partier i landet. Gauleitere i landets viktigste bedrifter med personlig utskiftning av »juvennlige« elementer i ledelsen, skipsfarten som filial under tysk ledelse, om-dannelse av tyske filialer av f.eks. Borregård til hovedkontor, og andre tyske ekspansjoner i næringslivet lærte de norske industrifolk hva førerprinsippet i naziimperialismen egentlig betyr. — Bøndene fikk gjennom skamløse maksimalpriser på jordbruksprodukter klar beskjed om hvem søm skulle leve og holdes oppe, den norske bonde eller den tyske krigsforsyning. Arbeiderne fikk ved senkningen av reallønnindene og hardere arbeidspress klarhet over hvor plutokratene var å finne. Hele landets befolkning som så landets rike forsyninger forsvinne i svelget på varulven fra syd, så klart hva »vernemakten skulle verne om.

Da den politiske nazifisering skulle

gjennomføres hadde folket lært hva nazisme er. Den nasjonale front var dermed faktisk. Stabiliseringen av denne fronten har vært den passive motstand. Men tiden tilsier at denne periode er forbi nå.

Som »livsrom«, som spiskammer for »herrefolket« er landet på det nærmeste uttømt. Men to andre oppgaver har nazibanden tiltenkt det »germanske broderfolk«: Å være arbeidslaver for den tyske krigsmaskin og kanonmat i »kampen mot bolsjevismen«.

Det norske folk vil i handling gi svar på første oppgave. Ingen arbeidslaver for den tyske krigsmaskin. Sabotasje på alle områder for å skade og umuliggjøre Hitlers krigsproduksjon.

Den norske ungdom vil i handling få andre oppgaver. De vil ikke være kanonmat i Hitlers erobringsskrig. Når Hitler og hans leietroppssjef Quisling finner det opportunt å tvangsmobilisere den norske ungdom til krigstjeneste vil de finne en ungdom som er mobilisert og fullt kampberedt til krigstjeneste mot nazibanden og deres korstog.

Tiden for den passive motstand er forbi. Kampberedskap og aktiv innsats i krigen for fedrelandet og for hele menneskeheten er hver nordmanns plikt.

»VÅR TID

kommer før eller siden. Forbered deg på tanken, la ikke fiendens grusomhet lamme din handlekraft. Lusene må vaskes av kroppen med blod.« Fra general Ruges avskjedstale til de norske soldater.

Frilynd ungdom!

Laga og samskipnaden dykkar skal »nyordnast«. Pengemiddel og verde som de har arbeid opp gjennom årtier skal gå over til svikarpakket. rettningslinene for lagsarbeidet skal endrast. Gjev dei det rette svaret. Meld laga dykkar ut og protester mot tvangsordninga. Men lat det ikkje vera med det. Vær med alle som ein i fylkingen av gode nordmenn. Skrem bort reddhugen i rekkene dykkar, dersom den finns. Sett motige og trufaste nordmenn i leidinga av laget.

Søk samarbeid med andre lag og ein-skilde personar som er i same stoda som dykk og som de veit er gode nordmenn. Lær dykk til tame i løynd arbeid mot fienden, lær dykk å teia, men tala i rette tid og til dei rette. Gøym dykk ikkje bak talemåtar om at andre skal arbeida berre ikkje du, at det er fårleg o.s.v. Vi er alle soldatar i denne fridomskrigen for landet vårt. Vi har alle den same plikt til å arbeida med.

De i den frilynde undomsrørsla har serlege fagre tradisjonar å ta vare på. De skal verja det ærerike grunnlaget som den frilynde undomsrørsla var grunna på: kampen for det nasjonale sjølstende for landet vårt i slutten av det førre hundradåret. Dykkar organisasjon var med i fridomskampen fram til 1905, i kampen for det nynorske målet i eit sjølstendig Norge. Dykkar organisasjon har vore fanebæraren i kampen for fridom og norskdom mot reaksjonen. Hald dei stolte tradisjonane dykkar i ære! Lyft fridomsfana så høgt at ingen nidding kan nå den og dra den ned i søla! Vær fast, sterk og varsam, men ikkje feig. Syng frå hjarta til hjarta det verset frå Garborg sin song om landet vårt som de så ofte har slutta lagsmøtet dykkar med:

I kjærleik varm og mild
me legg vår vilje til
då veks det fram.
Då fær det bløma blidt.

Då fær det spyrst vidt
og alltid standa fritt
for naud og skam.

Hvorfor nasjonal front?

Et enig folk kan aldri underkues. Bare når nazismen kan oppnå å så splittelse kan den seire. I Spania lykkes det å få splitte de antinasistiske kreftene, slik at den spanske Quisling Franco, med tysk og italiensk hjelp kunne »nyordne» og knekke det spanske demokrati. Den spanske folkefront utførte en heroisk kamp, men dissenterne i militærpolitikken spilte seiren i hendene på Franco.

I Sovjetunionen har vi i denne krigen sett hvordan et enig folk kan knekke de seierssikre nazistene.

Churchill uttalte etter Singapores fall: »Det russiske folk har gjennomgått større lidelser og prøvelser enn det engelske, og situasjonen så aldri så mørk ut for England som for russerne den gang Kiev falt og de tyske armeer sto foran Moskva. Likevel har det ikke vært den minste svikt i russernes rekker. Tyskerne lette i hver by og hver landsby etter en Quisling de kunne bruke, men de fant ingen!

Kan ikke det engelske folk møte motgangen med tilnærmedesvis den samme holdning, må det være en feil ett eller annet sted i det engelske samfund».

Den samme enighet og taperhet i kampen mot nazibanden som det russiske folk viser, må alle undertrykte vise. De tåpelige forsøk fra nazistene

å splitte den enige fronten må være uten virkning.

Enhver nordmann vet at t. d. kirakens kamp i dag mot nazismen på ingen måte betyr at Berggrav og de andre bispene er blitt bolsjeviker eller »jødisk-engelske plutokrater«, likeså lite som det betyr at sosialister og kommunister som støtter dem er blitt religiøse. Det betyr bare at alle nordmenn i dag uansett politisk, religiøs eller annen oppfatning innser det nødvendige i å stå ubrytelig sammen mot vold og tyranni. Alt må innordnes den felles krigspolitikk mot fienden.

De som er dissenter i denne situasjon hjelper egentlig fienden.

Derfor en ubrytelig nasjonal front mot nazismen.

Kirkens grunn.

»En rett øvrighet er en Guds nåde og gave og vi erklærer med apostelen at vi for samvittighetens skyld må adlyde en sådan øvrighet i alle timelige ting. Men de ord betyr at det er for Guds skyld vi lyder øvrigheten og at vi derfor må lyde Gud mer enn mennesker. Apostelen sier hva den rette øvrighet kjennes på, nemlig at den ei er til redsel for den gode gjerning, men for den onde gjerning. (Rom. 13, 3.) (Fra geistlighetens bekjennelse.)

NÅR DU FÅR DETTE BLAD SÅ
GI DET VIDERE TIL SIKRE FOLK,
NÅR DU HAR LEST DET.

PASS OPP FOR ANGIVERE!